

חטיבת שומה וביקורת

ב' אייר, תשס"ה
11 מאי, 2005

מספרנו: 2600204

אל

פקידי השומה, רכזים, מפקחים ונותני אישורים
המעבידים ולשכות השירות

הנדון:- תקנות מס הכנסה (כללים לאישור ולניהול קופות גמל) (תיקון), התשס"ה – 2004

1. כללי
ביום 8.11.04, שר האוצר חתם על תיקון התקנות שבנדון (להלן – התיקון). התיקון מתייחס בין היתר, לתקנה 19 לתקנות מס הכנסה (כללים לאישור ולניהול קופות גמל), התשכ"ד – 1964 (להלן – התקנות), העוסקת בקביעת שיעורי ההפקדות המותרות לקופות גמל, ביטוחי מנהלים המאושרים כקופות גמל וקופות גמל לקיצבה ותיקות וחדשות.

עפ"י התיקון, תקרת שיעורי ההפקדות למכשירי החיסכון הפנסיוניים הנ"ל יעמדו על שיעור אחיד של 7% מתוך השכר להפקדות עובד ו- 7.5% מתוך השכר להפקדות מעביד, בכפוף לאמור להלן.

במסגרת התיקון, תוקנה גם תקנה 19 לתקנות. עפ"י התיקון ניתן להגדיל את שיעור ההפקדה המותרת לקופת גמל לקיצבה לעצמאים. כמו כן, התיקון מאפשר הסדרים שיאפשרו לעמיתים בקרנות פנסיה שמעבידם הוציאו לפנסיה מוקדמת, להמשיך ולשמור על מלוא זכויותיהם בקרן עד לפרישה המזכה בפנסיה מקרן הפנסיה, בדרך של תשלום הפקדות לקרן, למרות שאינם מקבלים שכר ממעביד.

לאור התיקון, נדרשו גם הוראות נוספת, בין היתר ביחס לתוכניות השונות של הביטוח הפנסיוני. כך למשל נקבע כי האפשרות להגדיל את סכומי ההפקדה (בשל הגדלת שיעורה) בתוכניות שבהן לא ניתן להגדיל את שיעור ההפקדה (כגון: תוכניות מבטיחות תשואה ותוכניות ייחודיות אחרות), יכולה להיעשות לחשבון אחר שאין בו הגבלה כאמור. כמו-כן תוקנו גם תקנות 44, 46 ו- 49 לתקנות.

תחולתו של התיקון מיום 1.1.2005, ולגבי קרנות פנסיה ותיקת (קרנות גרעוניות) החל מיום 1.1.2004.

להלן יפורטו התיקונים הנוגעים לתקנות 19 ו- 19 לתקנות בלבד, לרבות הוראות התחולה הנוגעות לתקנות אלו.

עיקר התיקון עוסק בתיקון תקנה 19 לתקנות כפי שיפורט להלן.

2.1 תיקון תקנה 19(א)(1)(א)
עד התיקון קבעה התקנה כי שיעור ההפקדה לקופת גמל לתגמולים לא יעלה על 5% מהמשכורת.

עפ"י התיקון, שיעור ההפקדה למרכיב תגמולי המעביד לכל קופת גמל לא יעלה על 7.5% מהמשכורת.

2.2 תיקון תקנה 19(א)(1)(ג) והוספת תקנה 19(א)(1)(ג)
עד לתיקון קבעה תקנה 19(א)(1)(ג) כי שיעור ההפקדה לקופת גמל לקיצבה לא יעלה על:

(1) 14.33% מהמשכורת אם הקופה אינה קופת ביטוח.

(2) 13.33% מהמשכורת אם הקופה היא קופת ביטוח.

כמו-כן, התקנה קבעה כי מהסכומים ששולמו לקופת גמל לקיצבה ייזקפו בשל מרכיב פיצויי הפיטורין הסכומים העולים על:

(1) 6% מהמשכורת אם הקופה אינה קופת ביטוח.

(2) 5% מהמשכורת אם הקופה היא קופת ביטוח.

עפ"י התיקון, שיעור ההפקדה לקופת גמל לקיצבה יהיה כדלקמן:

(1) למרכיב תגמולי המעביד – שיעור שלא יעלה על 7.5% מהמשכורת.

(2) למרכיב הפיצויים – שיעור שלא יעלה על הנמוך שבין:

(א) 8.33% מהמשכורת.

(ב) השיעור הדרוש לכיסוי התחייבויות המעביד עבור אותו עמית שכיר לפי חוק פיצויי פיטורים או לפי הסכם עבודה, לפי הענין.

(ג) השיעור בו עולה ההפקדה לקופה (לקיצבה) על שיעור של 5% מהמשכורת, ואולם:

(1) אם מדובר בקרן גרעונית, המעביד חייב להפקיד שיעור גדול יותר לפי סעיף 78 י"א לחוק הפיקוח על עסקי ביטוח. לפיכך, במקרה זה לא תוכר למעביד הפקדה לרכיב הפיצויים אלא אם כן עמד בהפקדה בשיעור הקבוע בסעיף 78 י"א לחוק הפיקוח על עסקי הביטוח.

(2) אם מדובר בתוכנית ביטוח ישנה שהמעביד הפריש בה לפני ה-22.2.99, ניתן להפקיד למרכיב תגמולי המעביד ולמרכיב הפיצויים בתוכניות ביטוח שונות.

2.3 תיקון תקנה 19(א)(1)(ה)
התקנה קובעת, בין היתר, כי סך כל התשלומים של המעביד לקופות גמל לתגמולים, לפיצויים ולקיצבה, בכפוף לאמור בתקנה 19(א), לא יעלו על 13.33% מהמשכורת, ואם שולמו לקופת גמל לקיצבה שאינה קופת ביטוח – 14.33%.

עפ"י התיקון, בוטלה האבחנה, לענין תקנה זו, בין קופת ביטוח לבין קופה שאינה קופת ביטוח ונקבע כי השיעור לא יעלה על 15.83% לכל סוגי הקופות.

2.4 תיקון תקנה 19(ב)
עד לתיקון קבעה התקנה כי האמור בתקנה 19(א) יחול לגבי קופת גמל לתגמולים ולגבי קופת גמל לקיצבה רק אם העמית השכיר שהמעביד משלם

עבורו לקופה כאמור מדי חודש לאותו חשבון קופת גמל סכום השווה לסכום ששילם המעביד. אולם, אם המעביד משלם לקופת גמל לקיצבה שאינה קופת ביטוח בגין מרכיב התגמולים תשלום מעל לשיעור של 5% ועד לשיעור של 6% מהמשכורת, ישלם העמית השכיר בנוסף ל- 5% גם מחצית מהשיעור הנוסף.

עפ"י התיקון, האמור בתקנה 19(א) יחול לגבי כל קופת גמל, בגין מרכיב התגמולים רק אם:

- (1) העמית השכיר משלם מדי חודש למרכיב תגמולי העובד באותו חשבון קופת גמל שאליו הפקיד המעביד (למעט תוכניות מבטיחות תשואה ותוכניות ייחודיות אחרות שלא ניתן להגדיל בהן את ההפרשות, ואשר נקבעו לגביהן הוראות מיוחדות בתקנות).
- (2) מידי חודש משלם העמית השכיר בשל מרכיב התגמולים שלו, במקביל להפקדות המעביד למרכיב התגמולים בשיעור שעד 5% ממשכורתו של העובד, סכום השווה לסכום ששילם המעביד.
- (3) שיעור תשלומי העמית השכיר למרכיב תגמולי העובד אינו עולה על 7% ממשכורתו.
- (4) תשלומי העמית השכיר הועברו בדרך של תשלומים חודשיים רצופים בשיעור שווה ממשכורתו.

לאור האמור, החלק מתוך הפקדות המעביד לקופת גמל, בגין מרכיב התגמולים העולה על 5% ממשכורתו של העובד אינו מחייב הפקדה בשיעור זה של העובד. חובת ההפקדה בשיעור זה חלה רק על הפקדות שהינן עד ל- 5% ממשכורתו של העובד.

3. תיקון תקנה 19א לתקנות

עד לתיקון קבעה תקנה 19א(ב)(1), בין היתר, כי שיעור ההפקדה של עמית עצמאי בקרן ותיקה לא יעלה על 19.83% מהכנסתו לפי הסעיפים (1) או (2) לפקודה או מהכנסתו המזכה כמשמעותה בסעיף 47 לפקודה, לפי הגבוה.

עפ"י התיקון, נקבע כי השיעור האמור לעיל (19.83%) יהיה מעתה 22.83%, ובלבד שסכום ההפקדה לא יעלה על הקבוע בתקנון הקרן.

4. תחולה

תחולתו של התיקון מיום 1.1.05, ולגבי קרן גרעונית החל מיום 1.1.04.

התיקון יחול על כספים ששולמו לקופת גמל מיום התחולה ואילך.

5. הבהרות נוספות

מובהר בזאת כי:

- (א) הנחיה זו אינה מתייחסת להוראות השונות בנוגע לשוק ההון ולהסדרי ההפקדות בקופות השונות, המפורטות בתיקון.
- (ב) מעביד אשר הפריש בשנת המס 2004 לקרן פנסיה גרעונית, בשל מרכיב התגמולים, סכומים שאינם עולים על 7.5% ממשכורתו של העובד, והכל בכפוף לתקנות ובכפוף להוראות הסעיפים 3(ה1) ו- 3(ה3) לפקודה, אינו נדרש לזקוף לעובד שווי בגין הפרשה כאמור.

בכבוד רב

פואד ג'ודום, רו"ח
מנהל תחום בכיר (שומה – פרט) (בפועל)

צביקה משבנק, רו"ח
מנהל מחלקת קופות גמל